

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjær Rasmussen): Ja, det er foranlediget af en bemærkning, hr. Gert Petersen kom med før pausen. Det har naturligvis aldrig været min tanke at gøre hr. Gert Petersen til martyr, hvorfor i al verden skulle jeg dog det? Vi ved udmærket, hvor vi har vore største modstandere, det er blandt direktørerne til højre i salen. Det er vi fuldt ud klar over. Det, jeg bebrejder hr. Gert Petersen, er, at han angriber mig, fordi jeg ikke vil spille med på, skal vi sige det igen, direktørernes grundlag, altså på systemets grundlag, angriber mig, fordi jeg ikke vil følge praksis. Det vil vi ikke, fordi denne praksis bruges til at undertrykke de kritiske røster i oppositionen. Det er formentlig endnu ikke gået op for hr. Gert Petersen, men det kan jo være, det kommer sådan hen ad vejen.

Formanden: Jeg vil gerne henstille, at ord som „direktørerne til højre i salen“ ikke anvendes fra denne talerstol.

J. O. Krag: Jeg vil gerne takke statsministeren, fordi han rettede det spørgsmål til mig og derved giver mig lejlighed til at udtale mig om den såkaldte Kejsergadeaffære her fra folketingets talerstol. Jeg håber, at den udtalelse, jeg kan komme med, kan bidrage til at skabe klarhed om denne sag.

Statsministeren anvendte det udtryk, at den tidligere regering havde truffet beslutning om oprettelse af Kejsergadecentralen. Den tidligere regering har aldrig truffet en sådan beslutning. Vi har aldrig hørt Kejsergadecentralen omtale. Jeg ser, at det nogle steder udlægges på den måde, at det, vi ikke vidste, var, at den lå i Kejsergade, men at vi var vel vidende om, at der foregik en eller anden aktivitet, at der udførtes visse funktioner. Det må jeg bestemt tilbagevise. Vi har ikke i den daværende regering af den militære efterretningstjeneste fået nogen som helst oplysning om, at der foregik en aktivitet af den pågældende karakter.

Jeg kan tilføje, at jeg den dag i dag er uvidende om, hvad der foregik i Kejsergade. Min viden om disse forhold stammer udelukkende fra presseomtale; og om denne presse-

omtale er rigtig, har jeg ikke nogen som helst basis for at vide.

Man kan så rejse det spørgsmål, om ikke den daværende forsvarsminister blev underrettet af sine embedsmænd. Men dér er det jo rigtigt, som hr. Gert Petersen sagde på et tidligere tidspunkt af denne debat, at det fremgår af ombudsmandens redegørelse, at det har han ikke kunnet finde ud af. Jeg har ikke hans redegørelse ved hånden, men et nærmere studium af den vil bekræfte, at det, hr. Gert Petersen sagde, er rigtigt.

Jeg kan yderligere tilføje, at efter mange års nært samarbejde med den nu afdøde tidligere forsvarsminister Victor Gram vil jeg meget stærkt betvivle, at han har siddet inde med viden om oprettelse af centraler med de funktioner, som visse dele af pressen har påstået at disse centraler har, uden at være gået videre med det til regeringens chef — det var undertegnede — til udenrigsministeren, hr. Per Hækkerup, eller til den daværende undervisningsminister, hr. Helveg Petersen; jeg vil anse det for ganske usandsynligt.

Sammen med hr. Per Hækkerup og hr. Hans Hækkerup afgav jeg en erklæring herom til Ekstra Bladet den 25. november, og den blev bragt i Ekstra Bladet sammen med nogle meget smukke billeder af de tre erklærere den 26. november 1969. Da sagen blev indbragt for ombudsmanden, blev jeg bedt om at komme til en samtale med ombudsmanden; det sagde jeg selvfølgelig ja til. Denne samtale fandt sted tirsdag den 27. januar i år kl. 11. Inden jeg gik til denne samtale, betingede jeg mig, at de udtalelser, jeg kom med til ombudsmanden og hans embedsmænd, ville jeg have ret til at offentliggøre. Jeg har i dag gennem hr. K. Axel Nielsen, der ledsagede mig, meddelt ombudsmanden, at jeg agter at offentliggøre, hvad jeg har sagt til ham.

Når nu statsministeren spørger mig, om jeg ville have svaret på samme måde, som han har gjort, og på samme måde, som forsvarsministeren har gjort, må jeg sige: det ville jeg ikke. Jeg må gå ud fra, at grundloven overholdes. Jeg må gå ud fra og er i al min virksomhed gået ud fra, at de embedsmænd, der er betroet vigtige opgaver, løser disse opgaver 100 pct. på grundlovens grund. Hvis en nærmere undersøgelse skulle vise, at